

המביא גט פרק ראשון גיטין

ב.

עין משפט
טר מצוה

6 לקמן טו. ב) ולקמן י: 1.
8) לקמן פ"ג. ד) ולקמן
ט"ז.

המביא גט ממדינת הים. כל חו"ל קרי ליה מדינת הים כד
מבבב כדאמר לקמן (דף ג:) ו: לר"י. השליח המביא
לומר כו' ועממא מפרש בגמ' 4. ושליח זה הבעל עשאו שליח להולכה:
רקס ותגר. מרגום של בין קדש ובין כד ממתרגמין בין רקס לחגר
(בראשית טו): **אפילו מכפר לודים.**
שהיא מחוזה לארץ: ללוד. שהיא
סמוכה לה והיא מארץ ישראל. ובגמ' 5
מפרש פלוגתייהו: **וחכמים אומרים.**
בגמרא מפרש מאי מוספי אחנא קמא
דרישא: **והמוליד.** מארץ ישראל
למדינת הים: **מהגמנוניא להגמנוניא.**
בגמרא מפרש עיר אחת שהיו בה
שני הגמנונים ומתקפדין זה על זה שלל
יהו בני הגמנוניא וז נכנסים לתכרתה:
ר' יהודה אומר **מרקס למורת.** מרקס
עד סוף העולם למורתו היו מדינת
הים: **ורקס.** עמנה גדונית כמורה
העולם ולא כלי' והמביא מרקס לר"ן
לומר בפני נכתב ובפני נחתם וכן כולס.
רקס למורתו של ארץ ישראל וחוצה
לה ואשקלון לדומה ועכו לנפשה.
אבל מערב של ארץ ישראל אין לר"ן
גבול שהים הגדול גבולה כדכתיב
(במדבר לו) וגבול ים והיה לים הם
הגדול וגו': **אם יש עליו עוררים.**
שהבעל מערב שהוא מוויף: **יתקיים
בחוסמו.** אם יעירו העדים על
חתימת ידיהם או עדים אחרים יכירו
מסתמא כשר ואם אין עליו עוררים
ועדי מלויין תמיד לקיימו כדאמרין

המביא

וגמ' ממדינת הים צריך שיאמר בפני נכתב
ובפני נחתם רבן גמליאל אומר אף המביא מן
הרקס ומן החגר ר' אליעזר אומר אפילו מכפר
לודים ללוד וחב"א יאזנו צריך שיאמר בפני
נכתב ובפני נחתם אלא המביא ממדינת הים
והמוליד והמביא ממדינה למדינה כמדינת
הים צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם
רשב"ג אומר אפילו מהגמנוניא להגמנוניא ר'
יהודה אומר מרקס למורת ורקס כמורת
מאשקלון לדרום ואשקלון כדרום מעכו לצפון
ועכו כצפון י"מ אומר עכו בארץ ישראל
לגיטין המביא גט בארץ ישראל אינו צריך
שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם ואם יש עליו
עוררים יתקיים בחותמו: **גמ'** מ"ט רבה אומר
לפי

המביא גט. לשאר שטרות פעמים נמי קרי גט דכתיב
בהשולח (לקמן דף ג:) אין עדים מומתין על הגט אלא
מפני תיקון העולם ואיירי בכל שטרות ובפרק התקבל (לקמן דף טז.)
נמי תיגלו וכן לגיטין ומפרש החם גיטי ממון מ"מ לא הולך לפרש
כאן גט אשה משום דכרוב מקומות
היכל דקמני גט קמס איירי בגט
אשה ומה שנהיגים לכתוב י"ב שורות
בגט אומר ר"מ משום דגט גימטריא
י"ב ור"י שמע בשם רב האי גאון
ובשם רבינו סעדיה משום דכתיב
ספר כריתות כשיעור י"ב שיעין
המפסיקין בין ארבעה חומשי ספר
חורה כדאמר בבבא בתרא (דף יג.)
שצריך להניח ארבעה שיעין בין כל
ספר וספר והפסק שיעין וידבר למשה
חורה לא חשיב שליח אלא חור
ושונה מה שלמעלה:

ממדינת הים. הא דלא נקט
המצוה גט מחוץ לארץ
דקמני בגמ' (לקמן דף י: 1) המביא גט
בספינה כמיה מצוה לארץ משום
דחוצה לארץ הוא משמע דף מצוה
לארץ אפילו רקס ותגר להכי נקט
ממדינת הים דמשמע חתום כמו וימנה
דף טו: **האשה שהלך בעלה למדינת
הים וכמו (שטעיה דף מה: 1) פלמתיך בפני
פלוגי ופלוגי והלכו למדינת הים לאשוקי
רקס ותגר דפלוגי זהו רבן גמלאל:
אף המביא מרקס.** משמע דברקס
דרין גט ישראל והא דקמס
מטמא מפני שהן גרים וטועין היטו משום דכתמיס המנאלין סם

א מ"י ס"ד מהל'
גירוסין הלכה ה סמג
עשין 2 טושי"ע אה"ע סי'
קמב ספיק 6:
ב וי"י ס"ד מהל' חרות
ה"ו וה"טו:
ג מ"י ס"ד מהל' גירוסין
הלכה 4 ב וטמג סס
טושי"ע סס:

חוספות ר"ד

המביא גט ממדינת הים
צריך שיאמר בפני נכתב
ובפני נחתם. ר"ג אומר
אף המביא מן הרקס ומן
החגר. ר' אליעזר אומר
אפילו מכפר לודים ללוד:
וחב"א אינו צריך שיאמר
בפני נכתב ובפני נחתם
אלא המביא ממדינת הים
והמוליד והמביא ממדינה
למדינה כמדינת הים צריך
שיאמר בפני נכתב ובפני
נחתם. רשב"ג אומר
ממדינת הים צריך שיאמר
בפני נכתב ובפני נחתם
ורקס כמורת מאשקלון
לדרום ואשקלון כדרום
מעכו לצפון ועכו כצפון
ועכו כצפון י"מ אומר עכו
בארץ ישראל לר"ן
גבול שהים הגדול גבולה
כדכתיב (במדבר לו) וגבול
ים והיה לים הם הגדול
וגו': **אם יש עליו עוררים.**
שהבעל מערב שהוא מוויף:
יתקיים בחוסמו. אם יעירו
העדים על חתימת ידיהם
או עדים אחרים יכירו
מסתמא כשר ואם אין עליו
עוררים ועדי מלויין תמיד
לקיימו כדאמרין

דעובדי כוכבים הם דישאל מלויין כחמיהן ור' יהודה
עממא נראה לו דלוחם שנהיגין מורת עובדי כוכבים
הם גרים וטועין היטו משום דכתמיס המנאלין סם
דריס בה: **מכפר** א"ר יצחק. אומר ר"י שהוכיח לוד
לאשמועינן א"ע"פ שהיתה נקראת כפר לודים עד
שם בני לודים שהיו מלויים בה תמיד
אפילו הכי ז"ל בפני נחתם ולא חשיב ללוד עמנה
ולכוכבי ר"י אליעזר ללוד ואין נראה לר"י דכ"ש
שלא היה לר"ן להוכיח כי הכי דלא נקט חנא קמא
ממדינת הים לארץ ישראל דפשיטא היא
דלמאן ישראל קאי: **ואשקלון** בדרום. הקשה ר"מ
דאשקלון מארץ ישראל היא דכתיב ביהושע (יג)
וזאת הארץ השאלת וגו' השארדי והאשקלונים
וכתיב הפילה לישראל לנחלה כאשר צויתך
ואחר כך לכדיה כדכתיב בשופטים (יב) וילכוד
יהודה את עזה ואת אשקלון ואת גבולה
ואר"ם דעולי צבל לא כבשה כדאמר בפ"ק דחולין
(דף י: 1). גבי בית שאל הרבה כרכים כבשום
עולי מצרים ולא כבשום עולי צבל אין
תלמידי חכמים מלויין שם ואין בני דיינין קבועין
שם אלא קשה דרקס ותגר משמע הכא דהווי
חוצה לארץ וכתיב ביהושע (כ) ויקדשו את קדש
בהר נפתלי וליכא למימר דלא כבשוה עולי צבל
דנכפרי דפרשת והיה עקב חשיב רקס ותגר כרכים
שכבשו עולי צבל וי"ל דתרי רקס ותגר הווי
ואתו רקס ותגר דכתיב גבי אצרהם ויש בין קדש
ובין שור (בראשית כ) מתרגמין בין רקס ובין
חגרה כאלו של אימלך מלך פלשתיס ואתו היה
צורך ישראל דמסתמא דלזרעה ויחקה היו דרין
צורך ישראל ויהושע נמי משמע דפלשתיס מארץ
ישראל ואתו רקס ותגר היה כמורחב הווי
גבול מערב בין ארץ ישראל ורקס ותגר דמתינה
היה כמורחב הווי גבול מערב בין ארץ ישראל
והמביא גט בארץ ישראל אינו צריך שיאמר
בפני נכתב ובפני נחתם ואם יש עליו עוררים
יתקיים בחותמו: **גמ'** מ"ט רבה אומר לפי
דעובדי כוכבים הם דישאל מלויין כחמיהן ור' יהודה
עממא נראה לו דלוחם שנהיגין מורת עובדי
כוכבים הם גרים וטועין היטו משום דכתמיס
המנאלין סם דריס בה: **מכפר** א"ר יצחק. אומר
ר"י שהוכיח לוד לאשמועינן א"ע"פ שהיתה נקראת
כפר לודים עד שם בני לודים שהיו מלויים בה
תמיד אפילו הכי ז"ל בפני נחתם ולא חשיב ללוד
עמנה ולכוכבי ר"י אליעזר ללוד ואין נראה לר"י
דכ"ש שלא היה לר"ן להוכיח כי הכי דלא נקט חנא
קמא ממדינת הים לארץ ישראל דפשיטא היא
דלמאן ישראל קאי: **ואשקלון** בדרום. הקשה ר"מ
דאשקלון מארץ ישראל היא דכתיב ביהושע (יג)
וזאת הארץ השאלת וגו' השארדי והאשקלונים
וכתיב הפילה לישראל לנחלה כאשר צויתך
ואחר כך לכדיה כדכתיב בשופטים (יב) וילכוד
יהודה את עזה ואת אשקלון ואת גבולה
ואר"ם דעולי צבל לא כבשה כדאמר בפ"ק דחולין
(דף י: 1). גבי בית שאל הרבה כרכים כבשום
עולי מצרים ולא כבשום עולי צבל אין תלמידי
חכמים מלויין שם ואין בני דיינין קבועין שם
אלא קשה דרקס ותגר משמע הכא דהווי חוצה
לארץ וכתיב ביהושע (כ) ויקדשו את קדש בהר
נפתלי וליכא למימר דלא כבשוה עולי צבל
דנכפרי דפרשת והיה עקב חשיב רקס ותגר כרכים
שכבשו עולי צבל וי"ל דתרי רקס ותגר הווי
ואתו רקס ותגר דכתיב גבי אצרהם ויש בין קדש
ובין שור (בראשית כ) מתרגמין בין רקס ובין
חגרה כאלו של אימלך מלך פלשתיס ואתו היה
צורך ישראל דמסתמא דלזרעה ויחקה היו דרין
צורך ישראל ויהושע נמי משמע דפלשתיס מארץ
ישראל ואתו רקס ותגר היה כמורחב הווי
גבול מערב בין ארץ ישראל ורקס ותגר דמתינה
היה כמורחב הווי גבול מערב בין ארץ ישראל
והמביא גט בארץ ישראל אינו צריך שיאמר
בפני נכתב ובפני נחתם ואם יש עליו עוררים
יתקיים בחותמו: **גמ'** מ"ט רבה אומר לפי